

MRF 2024.92

Retten i Hillerøds dom af 3. januar 2024, sag BS-36650/2022-HIL

Boet efter A ved arvingerne B og C (adv. Flemming Elbæk) mod Miljø- og Fødevarerklagenævnet (adv. Louise Solvang Rasmussen)

Ikke grundlag for at tilsidesætte Miljø- og Fødevarerklagenævnets skønsmæssige vurdering af, at 2-årsfristen for behandling af et fredningsforslag kunne forlænges, fordi sagsbehandlingen i perioder havde været sat i bero som følge af covid-19.

Danmarks Naturfredningsforening og Allerød Kommune rejste den 19. december 2019 fredningsforslag for et areal på ca. 332 ha. Grundet covid-19 havde sagsbehandlingen af fredningsforslaget i væsentlig grad været sat i bero, og Fredningsnævnet for Nordsjælland kunne herefter ikke nå at færdigbehandle fredningsforslaget indenfor 2-årsfristen, jf. naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 1. Fredningsnævnet traf derfor den 16. december 2021 afgørelse om at forlænge fristen for at færdigbehandle fredningsforslaget med 2 år, jf. naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3. Fredningsnævnets afgørelse blev af flere berørte lodsejere påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, der i afgørelse af 6. marts 2022 (j.nr. 22/00417) stadfæstede fredningsnævnets afgørelse om fristforlængelse. Klagenævnet lagde herved bl.a. vægt på, at sagens fremme med inddragelse af lodsejere og andre interessenter havde været hindret ad flere omgange pga. restriktioner

og nedlukning som følge af covid-19. Boet efter en af de berørte lodsejere indbragte Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse for domstolene med påstand om ugyldighed, subsidiært en forkortelse af fristforlængelsen. Byretten lagde til grund, at i perioden, hvor fredningsforslaget var under behandling, opstod en pandemi som følge af covid-19, der medførte omfattende restriktioner for mødeaktivitet og periodevis lukning af offentlige institutioner, og at der således var meget begrænsede muligheder for at behandle fredningsforslaget i længere perioder fra marts 2020. Byretten fandt under disse særlige omstændigheder og efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte Miljø- og Fødevarerklagenævnets skønsmæssige afvejning af, at det var nødvendigt at forlænge fristen som sket, jf. naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets påstand om frifindelse blev derfor taget til følge.

Kommentar: *Dommen og klagenævnets forudgående afgørelse i sagen kan sammenholdes med MRF 2023.208 Mfk, hvor klagenævnet modsat fandt, at henvisning til begrænsninger i fredningsnævnets behandling af fredningsforslag som følge af covid-19 ikke kunne begrunde en forlængelse af fristen. Sammenholdes de to sager, er der imidlertid den væsentlige forskel, at i MRF 2023.208 Mfk var forslag til fredning rejst i maj 2021, dvs. midt i corona-pandemien, hvorfor det ved rejsningen af fredningen var kendt for kommunen og Danmarks Naturfredningsforening, at der var restriktioner. Modsat blev forslaget til fredning i sagen fra Allerød rejst i 2019, dvs. inden corona-pandemien. Dette er ligeledes fremhævet i byrettens præmisser, hvor de særlige omstændigheder udtrykkeligt begrundes med, at mens "fredningsforslaget var under behandling, opstod en pandemi som følge af Covid 19, der medførte omfattende restriktioner for mødeaktivitet og periodevis lukning af offentlige institutioner. Der var således meget begrænsede muligheder for at behandle det omhandlede forslag i længere perioder fra marts 2020. Dertil kommer, at Fredningsnævnet for Nordsjællands formand havde helbredsmæssigt forfald, og at pågældendes suppleant efter det foreliggende ikke havde mulighed for at afdække den reducerede kapacitet". Forskellen mellem udfaldet i de to sager kan således kort forklares med, at ydre omstændigheder, der vanskeliggør behandling af fredningsforslaget, ikke udgør særlige omstændigheder, hvis omstændighederne er kendte ved rejsning af fredningsforslaget.*

RETTEEN I HILLERØD DOM

afsagt den 3. januar 2024

Sag BS-36650/2022-HIL

Boet efter A ved arvingerne B og C
(advokat Flemming Elbæk)

mod

Miljø- og Fødevarerklagenævnet
(advokat Louise Solvang Rasmussen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Margrete Nissen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 29. juni 2022.

Sagen vedrører en prøvelse af Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 6. marts 2022, hvorved nævnet stadfæstede Fredningsnævnet for Nordsjællands afgørelse af 16. december 2021 om at forlænge fristen for afslutning af sagen om fredning af Sted 1. fra den 19. december 2021 til den 18. december 2023.

Boet efter A ved arvingerne B og C
har nedlagt følgende påstand:

Principal:

Miljø- og Fødevarerklagenævnet skal anerkende, at afgørelse af 6. marts 2022, sagsnr. 22/00417, 22/00590 og 22/00960, om fristforlængelse efter naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3, er ugyldig og skal hjemvises til fornyet behandling.

Subsidiært:

Fredningsnævnets frist, jf. naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3, forlænges med 12 måneder og 10 dage og bortfalder den 28. december 2022.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har nedlagt påstand om frifindelse

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 6. marts 2022 fremgår blandt andet:

...

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Fredningsnævnet for Nordsjælland har den 16. december 2021 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3, truffet afgørelse om at forlænge fristen for afslutning af sagen om fredning af **Sted 1.** fra den 19. december 2021 til den 18. december 2023.

Det fremgår af afgørelsen, at Danmarks Naturfredningsforening og Allerød Kommune den 19. december 2019 rejste forslag om fredning af arealer nord for **Sted 2.** i Allerød Kommune.

Det fremgår af forslaget, at fredningen vil omfatte 33 lodsejere og et areal på ca. 322 ha.

Det fremgår videre af afgørelsen, at fredningsforslaget blev offentligt annonceret den 3. marts 2020 og udsendt til de berørte lodsejere m.fl., og endvidere gjort offentligt tilgængeligt på blandt andet fredningsnævnens hjemmeside www.fredningsnaevn.dk.

Det fremgår videre af afgørelsen, at behandlingen af fredningsforslaget i væsentlig grad har været sat i bero på grund af den foreliggende sundhedsmæssige situation med covid-19 samt i mindre grad som følge af forfald internt i fredningsnævnet. Fredningsnævnet har anført, at det på denne baggrund ikke har været muligt at afholde offentligt møde i fredningssagen, hvor de af fredningsforslaget berørte lodsejere, andre interessenter og offentligheden har haft mulighed for at udtale sig om sagen, ligesom det af de samme grunde ikke har været muligt at gennemføre en offentlig besigtigelse af det område, der er omfattet af fredningsforslaget.

Spørgsmålet om en eventuel forlængelse af fristen for fredningsnævnets behandling af fredningsforslaget har været sendt i høring hos de berørte lodsejere og andre interessenter herunder sagsrejsere. Fredningsnævnet har i den anled-

ning modtaget en række hørings svar, som er vedhæftet fredningsnævnets afgørelse.

Fredningsnævnet har anført, at efter naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 1, bortfalder et fredningsforslag, hvis fredningsnævnet ikke 2 år efter, at fredningssagen er rejst, har truffet afgørelse om, hvorvidt fredningen skal gennemføres. Fredningsnævnet kan i særlige tilfælde inden udløbet af 2-årsfristen beslutte at forlænge denne med op til 2 år, jf. § 37 a, stk. 3.

Fredningsnævnet bemærker herefter, at behandlingen af fredningsforslaget ikke har kunnet gennemføres og afsluttes inden udløbet af den ordinære behandlingsfrist på 2 år af grunde, som fredningsnævnet i alt overvejende grad ikke har haft indflydelse på og har kunnet påvirke. Under disse særlige forhold og for at kunne behandle fredningsforslaget med den nødvendige inddragelse af de af forslaget berørte lodsejere og andre, som har interesse i forslaget, finder fredningsnævnet, at betingelserne i naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3, er opfyldt. Henset til sagens stade finder fredningsnævnet, at det er nødvendigt at forlænge behandlingsfristen med 2 år regnet fra den 19. december 2019, således at fristen for sagens afslutning er den 18. december 2023.

...

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 1, at et fredningsforslag bortfalder, hvis fredningsnævnet ikke 2 år efter, at fredningssagen er rejst, har truffet afgørelse efter § 40, stk. 1. Ifølge bestemmelsens stk. 3, kan fredningsnævnet i særlige tilfælde inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, beslutte at forlænge denne med op til 2 år.

Det fremgår af forarbejderne til § 37 a, stk. 1, at formålet med bestemmelsen har været at få nedbragt sagsbehandlingstiden, som på daværende tidspunkt i gennemsnit var på to år. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid dækkede imidlertid over store udsving, og sagsbehandlingstiden for nogle fredningssager var betydeligt længere end de gennemsnitlige 2 år Lovgiver fandt, at der skulle findes et effektivt middel til at sikre en nedbringelse af sagsbehandlingstiden til et acceptabelt niveau. Samtidigt måtte påregnes en vis stigning i sagsbehandlingstiden fremover, fordi sagerne har en tendens til at blive stadig mere komplekse, hvilket stiller krav til en nøje vurdering af fredningens indhold, de hensyn, der ønskes tilgodeset med fredningen, ejernes ønsker og erstatningens størrelse. Det anføres, at det derfor er af største betydning, at alle aspekter af sagen tages i betragtning, herunder offentlighedens og alle involveredes inddragelse. Det var på den baggrund afgørende, at der blev fastsat en hjemmel for fredningsnævnene til at forlænge fristen for afslutningen af en fredningssag med op til 2 år, hvis dette i det konkrete tilfælde skønnes nødvendigt for at kunne be-

handle alle vigtige aspekter i sagen og for at undgå, at fredningsnævnene er nødsagede til at afskære en af alle parter ønsket dialog.

Følgende fremgår af § 6 i fredningsnævnets forretningsorden:

”Stk. 1. Snarest muligt efter den bekendtgørelse, der er nævnt i § 5, skal fredningsnævnet afholde et offentligt tilgængeligt møde om fredningsforslaget. Under behandlingen af fredningssagen skal fredningsnævnet foretage besigtigelse af det område, som forslaget omfatter.

[...]

Stk. 3. Tid og sted for et offentligt tilgængeligt møde skal bekendtgøres af formanden med mindst 4 ugers varsel. Den offentlige bekendtgørelse kan ske på fredningsnævnets hjemmeside. Med mindst samme varsel skal formanden indbyde de i naturbeskyttelseslovens § 37, stk. 6, nævnte til at deltage i mødet. De, der er indbudt til mødet, skal have lejlighed til at udtale sig om sagen.”

Fredningsnævnet for Nordsjælland har truffet afgørelse inden udløbet af 2- års fristen i stk. 1, og fristudsættelsen er fastsat til de maksimale 2 år. Fredningsnævnet har herved vurderet, at en udsættelse af fristen er nødvendig for at kunne behandle alle sagens aspekter og for at undgå, at fredningsnævnet er nødsaget til at afskære en af alle parter ønsket dialog.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at betingelserne for en udsættelse af fristen for fredningsnævnets behandling af fredningssagen vedrørende **Sted 1.** er opfyldt, jf. § 37 a, stk. 1 og 3.

Betingelsen i § 37 a, stk. 3, om at der skal foreligge et ”særligt tilfælde” er ikke nærmere defineret i forarbejderne, hvori der alene er henvist til fredningsnævnets skøn over, hvorvidt nævnet finder det nødvendigt at udsætte fristen for at kunne behandle alle vigtige aspekter i sagen og for at undgå, at nævnet vil være nødsaget til at afskære en af alle parter ønsket dialog. Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at der af klagenævnets praksis ikke kan udledes en generel regel om, at alene forhold relateret til behandlingen af den konkrete fredningssag kan begrunde en fristforlængelse. Dette afhænger af en helhedsvurdering af sagens omstændigheder, hvor også fredningsnævnets realistiske muligheder for at fremme sagen til afgørelse inden for 2-års fristen kan indgå.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at det er almindelig procedure, at fredningsnævnene må afholde det obligatoriske offentligt tilgængelige møde og besigtigelse, før de efterfølgende sagsbehandlingsskridt kan gennemføres.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker endvidere, at forsamlingsforbuddet fra den 12. marts 2020 til den 8. juli 2020 var under 50 personer, hvorefter det blev hævet. Den 19. september 2020 blev et nyt forsamlingsbud indført og fast-

sat til 50 personer både indendørs og udendørs, hvorefter det den 26. oktober 2020 blev sænket til 10 personer både indendørs og udendørs. Den 5. januar 2021 blev forsamlingsforbuddet sænket til 5 personer både indendørs og udendørs. Den 21. april 2021 blev forsamlingsforbuddet hævet til 10 personer indendørs og 50 personer udendørs. Den 6. maj 2021 blev det hævet til henholdsvis 25 personer indendørs og 75 udendørs. Den 21. maj 2021 blev det igen hævet til 50 personer indendørs og 100 personer udendørs. Den 11. juni 2021 blev det hævet til 100 personer indendørs, mens det udendørs forsamlingsforbud blev afskaffet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen, at der er tale om et særligt tilfælde, som kan begrunde en forlængelse af fristen for behandling af fredningsforslaget. Nævnet har herved lagt vægt på, at der i den konkrete sag har været tale om, at sagens fremme med inddragelsen af lodsejere og andre interessenter har været hindret ad flere omgange af restriktioner og nedlukning som følge af covid19. Det har indgået i nævnets vurdering, at fredningsnævnet havde planlagt afholdelse af offentligt møde i maj 2020 og senere samme år indkaldte til et offentligt møde i efteråret 2020 på et tidspunkt, hvor forsamlingsforbuddet tillod dette. Da forsamlingsforbuddet igen muliggjorde gennemførelse af et offentligt møde, var fredningsnævnet formand forhindret i at deltage i behandlingen af sagen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at afholdelse af et offentligt møde er et krav i henhold til § 6 i fredningsnævnets forretningsorden, og at afholdelsen af et offentligt møde er et indledende skridt i fredningsnævnets sagsbehandling, hvorfor yderligere sagsbehandlingsskridt ikke har kunnet gennemføres, før dette har været afholdt. Nævnet finder, at den resterende del af sagsbehandlingen rummer vigtige og væsentlige aspekter af fredningssagens behandling, og at disse falder inden for rammerne af formålet med bestemmelsen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder endvidere ikke anledning til at tilsidesætte fredningsnævnets skøn om at forlænge fristen med de fulde 2 år. Nævnet bemærker, at det kan være vanskeligt præcist at forudse, hvornår en sag kan afsluttes. Forhold som f.eks. myndigheders oplysningspligt, kontradiktions- og partshøringsregler m.v. kan ikke tilsidesættes og spiller en væsentlig rolle i sagsbehandlingen. Nævnet er i den konkrete sag enig med fredningsnævnets vurdering af, at alle væsentlige sagsbehandlingsskridt i sagen fortsat udestår, og at der efter de afgivne høringssvar til fristforlængelsen er en vis modstand fra lodsejerne mod at gennemføre en fredning af området. Dette kan erfaringsmæssigt give anledning til udarbejdelse af reviderede fredningsforslag, yderligere høringer og besigtigelser, som kan forlænge sagsbehandlingstiden. Hertil kommer, at der – hvis fredningen vedtages - må forventes et ikke ubety-

deligt arbejde med fastsættelsen af erstatningen, som i særlig grad kan kompliceres af de af lodsejerne påberåbte interesser i indvinding af råstoffer i området.

Det har desuden indgået i nævnets vurdering, at loven alene hjemler adgang til at udsætte fristen én gang, og at retsvirkningen af fristoverskridelse er bortfald fredningsforslaget

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Fredningsnævnet for Nordsjællands afgørelse af 16. december 2021 om at forlænge fristen for afslutningen af sagen om fredning af **Sted 1.** fra den 19. december 2021 til den 18. december 2023."

Parternes synspunkter

Boet efter A ved arvingerne B og C
har i sit påstandsdokument anført:

" ...

2. Anbringender

2.1. Til støtte for Boets principale påstand

Det gøres overordnet gældende, at Fredningsnævnets afgørelse af 16. december 2021 er ugyldig. Til støtte herfor gøres det gældende, at

- Fredningsnævnene kun i *særlige tilfælde* kan anvende muligheden for fristforlængelse efter naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3.
- Covid 19 og internt forfald i Fredningsnævnet er *ikke* særlige tilfælde.
- Hensynet til berørte lodsejere skal indgå i vurderingen af fristforlængelse og fravigelse herfra vil være en væsentlig retlig mangel, der medfører afgørelsens ugyldighed.
- Hensynet over for berørte lodsejere på ingen måde er varetaget i den konkrete sag.

1.1 Til støtte for Boets subsidiære påstand

Måtte Retten finde, at Covid 19 og internt forfald er tilstrækkeligt til at begrunde, at der foreligger særlige grunde, gøres det subsidiært gældende, at forsamlingsrestriktionerne som følge af covid 19 alene var begrænsende for afhol-

delse af offentligt møde i perioden fra nedlukning som følge af Covid 19 den 11. marts 2020 til 21. april 2022.

..."

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i sit påstandsdokument anført:

" ...

4. ANBRINGENDER

4.1 Afgørelsen er lovlig og gyldig

Til støtte for påstanden om frifindelse gøres det gældende, at Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 6. marts 2022 (bilag 5) er lovlig og gyldig.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har med rette stadfæstet Fredningsnævnet for Nordsjællands afgørelse af 16. december 2021 om at forlænge fristen for afslutning af sagen om fredning af **Sted 1.** fra den 19. december 2021 til den 18. december 2023.

Afgørelsen er ikke truffet på et mangelfuldt eller fejlagtigt grundlag, og den er ikke behæftet med mangler, som medfører, at afgørelsen er ugyldig.

Der er ikke i forbindelse med nærværende retssag fremkommet væsentlige nye oplysninger af betydning for sagen, og sagsøgerne har ikke påvist noget grundlag for at tilsidesætte Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse.

Der henvises i det hele til begrundelsen i nævnets afgørelse, hvilket suppleres i det følgende:

4.2 Betingelserne for udsættelse af 2-års fristen er opfyldt

Betingelsen i § 37 a, stk. 3, om, at der skal foreligge et "særligt tilfælde", før 2-årsfristen kan udsættes, er ikke defineret eller udtømmende beskrevet i forarbejderne. I forarbejderne henvises således alene til fredningsnævnets skøn over, hvorvidt nævnet finder det nødvendigt at udsætte fristen for at kunne behandle alle vigtige aspekter i sagen og for at undgå, at nævnet vil være nødsaget til at afskære en af alle parter ønsket dialog.

Det gøres gældende, at betingelserne for en udsættelse af fristen for fredningsnævnets behandling af fredningssagen vedrørende **Sted 1.** er opfyldt, jf. § 37 a, stk. 1 og 3. Miljø- og Fødevareklagenævnet har med rette ikke fundet grundlag for at tilsidesætte fredningsnævnets afgørelse af, at en fristudsættelse

på 2 år er nødvendig for at kunne behandle fredningssagen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har med rette – og efter en samlet vurdering af sagens oplysninger – fundet, at der i denne sag er tale om et særligt tilfælde, som kan begrunde en forlængelse af fristen for behandling af fredningsforslaget. Nævnet har herved lagt vægt på, at inddragelsen af lodsejere og andre interessenter har været hindret ad flere omgange af restriktioner og nedlukning som følge af Covid 19. Idet det er et krav, at fredningsnævnene snarest muligt efter den offentlige bekendtgørelse af sagens rejsning skal afholde et offentligt tilgængeligt møde om fredningsforslaget samt foretage besigtigelse af det område, som forslaget omfatter, og idet det er almindelig procedure, at fredningsnævnene foretager disse indledende sagsbehandlingsskridt, før de efterfølgende sagsbehandlingsskridt kan gennemføres, har nedlukning og restriktioner de facto forhindret sagens fremme i en længere periode. Det bemærkes, at deltagerantallet i det offentlige møde i fredningssager må forventes at være betydeligt, og at fredningsnævnet ikke var forpligtet til at afholde det offentligt tilgængelige møde virtuelt.

Det bemærkes endvidere, at fredningsnævnet oprindeligt havde planlagt et offentligt møde først i maj 2020 og senere i efteråret 2020. Da forsamlingsforbuddet igen muliggjorde gennemførelse af et offentligt møde, var fredningsnævnets formand forhindret i at deltage i behandlingen af sagen pga. sygdom/tilskadekomst, hvilket ligeledes forhindrede fredningssagens fremme. Miljø- og Fødevareklagenævnet henviser i den forbindelse til, at det af fredningsnævnets bemærkninger til klagesagen (bilag A, side 2) fremgår, at fredningsnævnet på daværende tidspunkt blandt andet behandlede flere fredningssager, hvorfor det ikke var muligt for nævnets formandssuppleant at overtage sagsbehandlingen i denne sag.

Det gøres gældende, at der ikke af klagenævnets hidtidige praksis kan udledes en generel regel om, at alene forhold relateret til behandlingen af den konkrete fredningssag kan begrunde en fristforlængelse. Om der er tale om "*særlige tilfælde*", jf. naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3, afhænger af en helhedsvurdering af sagens omstændigheder, hvor også fredningsnævnets realistiske muligheder for at fremme sagen til afgørelse inden for 2-års fristen kan indgå. Nævnet har i den forbindelse med rette tillagt det betydning, at navnlig Covid 19-situationen – i en længere periode – har vanskeliggjort fredningsnævnets muligheder for at afholde det obligatoriske offentlige møde og besigtigelse og derved fredningssagens behandling i det hele taget.

Det gøres endvidere gældende, at Miljø- og Fødevareklagenævnet med rette ikke har fundet anledning til at tilsidesætte fredningsnævnets skøn om at forlænge fristen med de fulde 2 år. Den resterende del af sagsbehandlingen rummer vigtige og væsentlige aspekter af fredningssagens behandling, og det kan være vanskeligt præcist at forudse, hvornår en fredningssag kan afsluttes. Det bemærkes, at loven alene hjemler adgang til at forlænge fristen én gang.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Denne sag drejer sig om en prøvelse af Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 6. marts 2022. Der skal tages stilling til, om nævnet med rette har stadfæstet Fredningsnævnet for Nordsjællands afgørelse af 16. december 2021 om at forlænge fristen for afslutning af sagen om fredning af **Sted 1.** fra den 19. december 2021 til den 18. december 2023. Forslaget til fredning af **Sted 1.** blev indgivet til Fredningsnævnet for Nordsjælland den 19. december 2019.

I perioden, hvor fredningsforslaget var under behandling, opstod en pandemi som følge af Covid 19, der medførte omfattende restriktioner for mødeaktivitet og periodevis lukning af offentlige institutioner. Der var således meget begrænsede muligheder for at behandle det omhandlede forslag i længere perioder fra marts 2020. Dertil kommer, at Fredningsnævnet for Nordsjællands formand havde helbredsmæssigt forfald, og at pågældendes suppleant efter det forliggende ikke havde mulighed for at afdække den reducerede kapacitet.

Under disse særlige omstændigheder finder retten efter en samlet vurdering, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte nævnets skønsmæssige afvejning af, om det var nødvendigt at forlænge fristen som sket, jf. naturbeskyttelseslovens § 37 a, stk. 3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets påstand om frifindelse tages derfor til følge.

Boet efter **A** ved arvingerne **B** og **C** skal betale sagsomkostninger til Miljø- og Fødevarerklagenævnet med 20.000 kr. Sagsomkostningerne, som dækker udgifter til advokat, er fastsat under hensyn til sagens karakter, forløb og udfald. Miljø- og Fødevarerklagenævnet er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Miljø- og Fødevarerklagenævnet frifindes.

I sagsomkostninger skal Boet efter **A** ved arvingerne **B** og **C** inden 14 dage betale 20.000.kr. til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.